

“இயல்பால் அறிவோம்” சிறுகதையில் மொழிநடைக் கூறுகள்

ஏ. மேரி நேசபிரியம் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி, தாம்பரம்-600059, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Elements of Language in “Iyalbal Arivom” Short Story

E. Mary Nesapriyam a, *

^a Department of Tamil, Madras Christian College, Tambaram-600059, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

marynesapriyam@mcc.edu.in

Received: 09-09-2022

Revised: 27-09-2022

Accepted: 10-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

The language elements in the short story “Iyalbal Arivom” are arranged to express the language that man can use in their daily life. Such language is closely intertwined with human beings. Literature also reflects human language. In many ways’ literature reveals us that man is able to speak and has the charter of language. Written languages are the treasure for history. It is through writing that literature is perfected. Through this short story one can know through which elements the author’s language differs. In order to express one’s emotions the author has used emotional style in his writings. Language is used as a part of language perception and language elements are used to express the relationship between language and society. The use of language depends on particular. The writers have used foreign words to help social movement and thus foreign words are mixed in this short story. Linguists refer to the vernacular language as Slog Linguistics. This vernacular language is still spoken in the rural areas and is considered to be translated into English. Aneeswarar was the first to use the present-day English series in this secular language. It can be seen that this short story is based on the natural language spoken by the people without any difference in the language style. Many people live in Chennai and so the author has used Chennai Tamil language so that different people can understand the language. Usually while speaking man suppresses questions and gives formal answers. Such use of language is present in human life. This short story ‘Iyalbal Arivom’ reveals us that the arrangement of words in the language and continuous sentences are the characteristics of language.

Keywords: Iyalbal Arivom, Vernacular Language, Chennai Tamil Language, Characteristics

முன்னுரை

மனித ஆக்கங்களுக்கும் மொழிக்கும் மிக முக்கிய இடமுண்டு. பேச்சு எழுத்து ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியதே மொழி. மொழிக்கு அடிப்படையாக அமைவது பேச்சொலி எனவேதான் மொழியியல் அறிஞர்கள் மொழி என்னும் சொல்லை பேச்சு என்னும் பொருளில் பயன்படுத்துகின்றனர். எழுத்து மொழி உருவாவதற்கு முன்பே பேச்சு மொழி உருவாகிவிட்டது. எழுத்துமொழி என்பது பேச்சு மொழியினைக். காட்டிலும் செம்மையாக கருதப்படுகின்றது இத்தகைய பேச்சு மொழியும் எழுத்து மொழியும் இயல்பால் அறிவோம் என்னும் சிறுகதையில் மொழி மனிதனின் அன்றாட வாழ்வில் இடம்பெறும் முறையினை இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

மொழி

மொழி என்பது ஒரு இனத்தின் சமுதாயத்தின் கூட்டு முயற்சியால் உருவானதே ஆகும். மொழியால் நம் வாழ்கிறோம் நம்மால் மொழி வளர்கிறது. தனி ஒருவரால் மொழியினை உருவாக்க இயலாது. இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை தினமும் மொழியோடு உறவு கொண்டுதான் ஒரு நாளையே துவங்கி முடிக்கின்றான். மொழி இல்லை என்றால் எதையும் நினைத்துக் கூட பார்க்க இயலாது. மொழி இல்லை என்றால் சொல், செய்கை ஏதும் அன்றாட வாழ்வில் நடைபெறவும் முடியாது. எனவே மொழி இல்லை என்றால் மனித குலமே இல்லை என்று ஒருவகையில் கூறிவிடலாம்.

உணர்ச்சி நடை

நம் மனதிற்குள் உணர்ந்த உணர்ச்சிகளை அப்படியே பிறருக்கு வெளிப்படுத்த பல சொற்களை மனிதன் படைத்து கொண்டான். அந்த சொற்கள் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக மனித வாழ்வில் ஊற்றெடுத்தன. அவை அன்றாட வாழ்விலும் இலக்கியங்களிலும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன (Backiamary, 2012).

அவ்வுணர்ச்சி வெளிப்படும் விதமாக இயல்பால் அறிவோமில் பல்வேறு இடங்களில் இயல்பான முறையில் உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வுணர்வுகள் வாசகர்களை அச்சுழலோடு ஒன்றிணையவைக்கின்றது.

அந்தம்மா இன்னைக்கு வரலையா என்றோம். அவருடைய சக தோழிகள் பேரமைதி காக்க, ஒருத்தர் மட்டும் ஐயா ஞாயிற்றுக்கிழமை அவ இறந்துட்டா... அவளுக்கு ஆறு வருஷமா இரத்தப் புற்றுநோய் இருந்திருக்கு... அப்பத்தான் எங்களுக்கே தெரியும்.

பழமொழி நடை

பழமொழி இலக்கியத்திற்கு முதன்முதலாக வரையறை தந்தவர் தொல்காப்பியர்

நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்

எண்மையும் என்றுஇவை விளங்கத்தோன்றி

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப (Subash Sandra Bosh, 2015)

தொல்காப்பியர் பழமொழியை சுட்டுவதற்கு முதுமொழி என்ற சொல்லை பயன்படுத்தினாலும் சங்க இலக்கியத்திலும் பழமொழி என்ற சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது.

நன்றுபடு மருங்கில் தீதில் என்றும்

தொன்றுபடு பழமொழி (Jayapal, 2014)

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல் தொடரில் பழமொழி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

ஏதேனும் ஒரு சமூக சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை உணர்த்துவதற்கு துணையாக வரக்கூடிய ஆழ்ந்த அறிவினை சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் கூறும் பழமையான மொழி பழமொழி எனலாம் இந்த வரையறை பழமொழியை விளக்கிக் கொள்ள துணை செய்கிறது (Lourdu, 2010).

தொல்காப்பியர் பழமொழியை முதுமொழி என்று கூறுவர். மக்களின் பண்பாட்டினை இயல்பாக அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருப்பது பழமொழியாகும். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல்

வாய்ந்த பழமொழிகள் சமுதாயத்தின் அனுபவங்களையும், அறிவுக் கூறுகளையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது. இவை இயல்பாகவே வாழ்க்கைக்குத் தேவையானப் பயன்தரத்தக்க வகையில் கையாளப்பட்டுள்ளன. கொன்றால் பாவம் தின்றால் போச்சு, பொந்து ஆயிரம் புளி ஆயிரம், வயித்துப் பொழப்புக்குக் கூலிக்கு மாரடிக்க, புடிச்சா புளியாங்கிளையா புடிக்கனும்.

பிறமொழிகலப்பு நடை

பிறமொழி கலப்பு நடைகளில் பழமொழிகள் இவ்வாறு பிற மொழிகளின் படையெடுப்பால் தாக்குதலுக்கு தாக்குப் பிடிக்க இயலாமல் அழிந்து ஒழிந்து போயின. ஆயினும், தமிழ் மொழி ஏறக்குறைய கி.மு தொடக்கம் முதல் 2000 ஆண்டுகளாக பல்வேறு இன மக்களின் மொழி படையெடுப்புகளையும், தாக்குதல்களையும் தாக்குப்பிடித்து தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. பிறமொழி கலப்பில்லாமலும் இலக்கியங்கள் இல்லை என்றும் ஒரு வகையில் கூறலாம் (Backiamary, 2012)

இன்றையச் சூழலுக்கேற்ப பிறமொழிகலப்பு நடையை ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார். பிறமொழிச் சொற்கள் விரவி வந்தாலும் படைப்பின் போக்கில் ஆற்றோட்டத் தன்மையே அமைந்துள்ளது. கதையின் போக்கு தடையில்லாமல் இயல்பாகவே செல்கின்றது.

ஆங்கிலச் சொற்கள்	வடமொழிச் சொற்கள்
டியூஷன்	கோஷடி
நம்பர் பிளேட்	ஜாக்கிரதை
மெக்கானிக்	வருஷம்
கரண்ட்	ஜோடி
எர்த் ஓயர்	ஜாம்பாவான்கள்
ஸ்பூன்	சகஜம்,
பெட்ஷீட்	ரோஷம்
பிஸ்கட்	விஷயம்
ஷொட்டர்	அமானுஷ்யம்
குல்பி ஐஸ்	அந்தஸ்து
சில்வர்	சந்தோஷம்
ஐசியு, சீரியஸ்	பிரயோஜனம்
டீ, பன்	நாஸ்டா

பாமரமொழி நடை

பாமரமொழி நடை என்பது மக்கள் தம் வாழ்க்கை முறையில் பயன்படுத்துகின்ற மொழியினை சற்றும் வேறுபடாமல் அவ்வாறே எடுத்து இயம்புவது பாமரமொழி நடை ஆகும். இம்மொழி நடையினை இயல்பால் அறிவோமிலும் காணமுடிகிறது.

யப்பா நீ இப்பி வா, ஒரு வா சோறுகூட சாப்புடக் கூடாது, யக்கா! நீஸ் தண்ணீ இருந்தா கொஞ்சங் கொடே, குந்துனா ஜிவன்போது ஆத்தா, இப்படிக்குந்தி எரந்து துன்றதுக்கு. யப்பா, யக்கா, நீஸ் தண்ணீ, குந்துனா, எரந்து போன்ற சொற்கள் பாமரமொழி நடையில் அமைந்துள்ளது. இப்பாமர மொழிநடைச் சொற்களை ஆசிரியர் இந்நூலில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சென்னைத் தமிழ் நடை

பல்வேறு மொழி பேசுகின்ற மக்கள் தங்களின் பிழைப்பின் காரணமாகத் தமிழரோடு கலந்து உறவாடும் போது தமிழில் பேசுகின்றனர். அவ்வாறு பேசுகையில் வேறுபட்ட மொழிக்கலப்பினால்

தமிழின் சீர்மை கெட்டு அதன் ஒலி வடிவம் மாறி விகாரமாக ஒலிக்கப்படுவதைச் சென்னைத் தமிழ் என்கிறோம். இந்த மொழி கலப்பு தன்மை இப்புத்தகத்தில் இடம் பெறுவதை காணமுடிகின்றது.

ராத்திரி, ரெண்டாங்கெட்டான், ராவு, யக்கா, லூடு, கொதகொத, குள்ளப்பட்டா, டகால்டி, ஜோர், லொட்டக்கையன், லொடலொடன்னு, உசப்பிவிட்டோம்.

வினா நடை

வினாக்களை அடுக்கி செல்லும் நடை இந்நூலில் காணப்படுகின்றது. இவற்றிற்கு விடைகள் தேவைப்படாது. இவ்வினாக்கள் இயல்பான வாழ்வில் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. சான்றாக,

படைப்பாளர் வாழ்ந்தால் என்ன? செத்தால் என்ன? நமக்கு விளங்கியதை இதுவரை அப்படியே அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறோமா? அப்படி கேட்டால் நம்முடைய பதில்தான் என்ன? இப்படி இதற்குப் பழகியவர்கள் யார் யார்? ஆணா? பெண்ணா? ஒன்றா? வேறா?

வினாக்களையும், அடுக்கு வினாக்களையும் ஆசிரியர் தம் நடையில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வினாவிடை நடை: கேள்வியைக் கேட்டு அதற்குத் தானே விடையையும் கொடுத்து உரையாடலை எழுதுவது வினாவிடை ஆகும். கேள்வியும் விடையும் அமைத்து எளிய முறையில் வினா விடை இந்நூலில் அமைந்துள்ளது.

“எளிய நடையில் எழுத, எப்படிச் சுற்றுக் கொள்ள வேண்டும்?

உங்களுடைய சில சொற்கள் ஏன் எளிதில் பிடிபடவில்லை?

பழைய செய்திகளைத் தான் சொல்கிறீர், அதை எப்படிப்

புதியதாக மாற்றினீர் தன்னலமில்லா ஒருவரால் எப்படி

வழிநடத்த முடியும்? நம்முடைய பதில்... இதுவரை தெரிந்ததே

போதும். எல்லாம் நமக்குத் தெரியும் என்ற சிறு ஆணவத்தை

எடுத்துப் போட்டாலே போதும்"

இப்படி கேள்வி கேட்டு, அதற்கான பதிலையும் சிறந்த சொல்லாட்சியையும் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

அடுக்குச் சொற்கள்

மனிதன் இயல்பாகவே பேசக்கூடிய ஒரு மொழி அடுக்குமொழியாகும். தன்னை அறியாமல் அடுக்கி சொல் நம் நாவினில் தவழ்வது இயல்பான ஒன்றாகும். அதுபோல தான் இச்சிறுகதையிலும் படைப்பாளி தான் சொல்ல வந்த கருத்துக்கு மேலும் வலுவூட்டவும், அக்கருத்தை வாசகனின் மனதில் பதியச் செய்யவும் திரும்பத் திரும்ப அடுத்த தொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Chithira Puthiran, 2010). ஒரு சொல் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அடுக்கி வருதல் அடுக்குச் சொற்கள் ஆகும். இந்த அடுக்குச் சொற்கள் இயல்பாகவே பல இடங்களில் இந்நூலில் அமைந்துள்ளது. சிறுசிறு, மீண்டும் மீண்டும், கிறுக்கிக்கிறுக்கி, அம்மா அம்மா, உடுஉடு, லொடலொட, மெல்ல மெல்ல, திடீர்திடீர்.

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள்

ஆழ்ந்த உணர்வுகளையும் விரைந்து செயலிழையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒலி குறிப்புச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் மக்களிடம் தான் உண்மையான உணர்ச்சியை பெற்றாரோ

அதே உணர்ச்சியை வாசகனும் பெற வேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு ஒலிக்குறிப்பு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது நடையியலில் ஒரு உத்தியாகும். இவை படிக்கின்றவர்களை நிகழ்ச்சி நடத்த இடத்திற்கே அழைத்துச் சென்று, துழலோடு ஒன்ற வைக்கின்றது. இவ்வொலிக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆழ்ந்த உணர்வினையும் விரைந்த செயலினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒவென, சப்பென்று, தொப்பென, வீரென்று, உஷ்ஷென, குபீரென.

எண்ணும்மை

இரு சொற்களுக்கு இடையிலும், இறுதியிலும் “உம்” எனும் இடைச்சொல் நேரிடையாகப் பயின்று வருவது எண்ணும்மை எனப்படும். உம் எனும் இடைச்சொல் இந்நூலில் ஆங்காங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொரையும் பிஸ்கட்டும், தத்துவமும் ஆன்மீகமும், அந்தஸ்தும் உரிமையும், பறவையும் விலங்கும், எழுத்தும் பேச்சும்.

நெடுந்தொடர் வாக்கியம்

ஒரு கருத்தை கூறுவதற்கு நீண்ட தொடர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய போக்கு இயல்பால் அறிவோம் எனும் சிறுகதையில் அமைந்துள்ளதை காண முடிகிறது.

தாய்மாமாவின் வீட்டிலே அக்காவுக்காகவே அவர்கள் வாங்கி வைத்திருந்த 2 கிலோ சங்கராமினை எந்தவித கூச்ச நாச்சமும் பார்க்காமல் தாமாகவே முன்வந்து ஆய்ந்து கொண்டு இருந்தான் செபு.

ஏகார இடைச்சொல்

ஏ எனும் இடைச்சொல் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தியும் சிறப்பித்தும் இக்கதையில் இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் ஏ எனும் இடைச்சொல்லை,

"தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே

ஈற்றசை இவைந்தும் ஏகா ரம்மே" (Subash Sandra Bosh, 2015)

எனும் ஐந்து பொருளை உடையதாக ஏகாரத்தை குறிப்பிடுகிறார் ஆனால் இச்சிறுகதையில் தேற்றேகாரமே அதிகமாக கையாளப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, பணியே - கீழே, நோக்கியே - பயிற்சியே, வெளியே - உற்பத்தியே, பிறந்தே - உயரே.

முடிவுரை

மொழி மனிதனின் வாழ்வில் ஒரு சிறந்த பங்கினை கொண்டுள்ளது. மொழி இல்லை என்றால் மனித வாழ்வில் அடுத்த பரிணாமங்களில் இல்லை என்றே கூறலாம். மொழி தான் மனிதனை அடுத்தடுத்த கட்டத்திற்கு வளர்ச்சி பாதையில் கொண்டு செல்கிறது. இந்த மொழியானது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பல மாற்றங்களை கொண்டாலும் சில மொழி அமைப்புகள் மாறாத தன்மையினை கொண்டு இன்றளவும் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றன. இலக்கிய வளர்ச்சியும் மொழியானது சமுதாயத்திற்கு அன்றாட பயன்படக்கூடிய வகையில் தான் உள்ளது. அத்தகைய பயன்பாடு இயல்பால் அறிவோம் எனும் சிறுகதையின் வாயிலாக மொழியின் பயன்பாடு அன்றாட மனித வாழ்வில் இடம்பெறும் விதத்தினை இக்கட்டுரை உணர்த்துகிறது என்பது இவ்வாய்வின் முடிவாகக் கருதப்படுகின்றது.

References

- Backiamary (2012) Tamil Semmozhi Varalaaru, Poovendan Pathippagam, Chennai, India
- Chithira Puthiran, (2010) Peraninar Annavin Padaipukalil Molinadayum Sollatichium, Tamil University, Thanjavur, India.
- Jayapal, R. (2014) Akananooru Moolamum Uraiyum, New Century Book House, Chennai, India
- Lourdu, D. (2010) Tamil Palamolikal Amaipu Porunmai Seyalpadu, Tamilini Pathippagam, Chennai, India
- Muthu Kannan, C. (2021) Iyabal Arivom, Bharathi Puthakalayam, Chennai, India
- Subash Sandra Bosh, (2015) Tholkappiyam, Iyal Veliyedu, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License